

(wypisane NIE mobilizacji)

et. przekazała
ma Dynbore
mez J. Kucyński

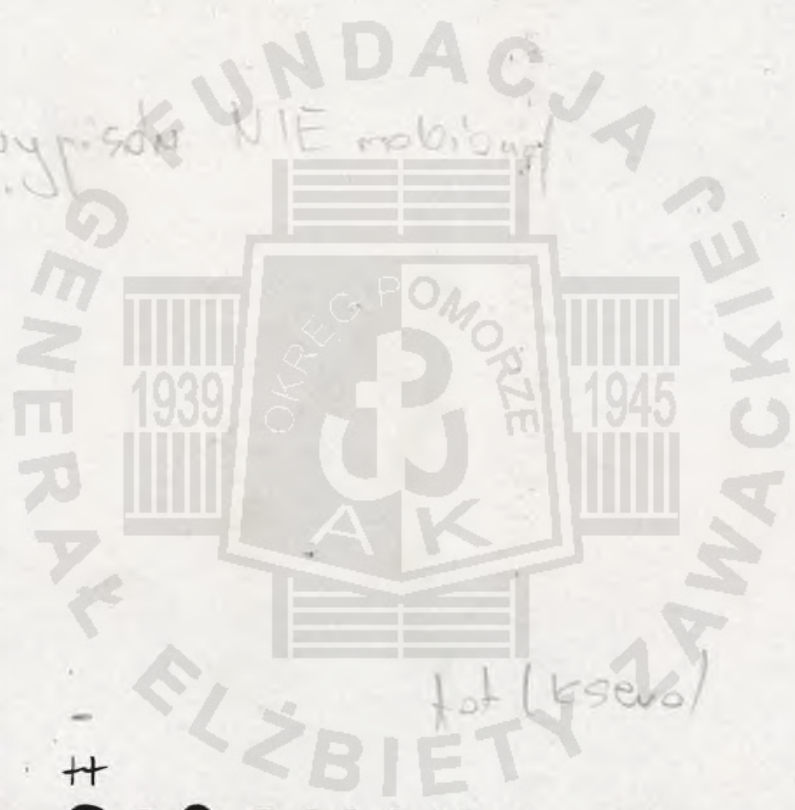

foto (ksero)

RABOWSKA Helena

AK
N-we

zam. Witkiewicz

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

RABOWSKA Helena

zacz. Witkiewicz

T. 2803/WSK

I./1. Relacja k. 1.5-1

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora

II. Materiały uzupełniające relację

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945

III./5. Inne ...

IV. Korespondencja

V. Nazwiskowe karty informacyjne

VI. Fotografie ksero pkt-V

I/1 Relacje

- Biogram H. z Rabowskich Witkiewicza oprac. przez A. Dyrłacz, W-wa 2001, mps, rkps, oryg., k.-l. s. l.

J. Ferdynda
11/11

Helena z Rabowskich Witkiewicz /1918-1994/ absolwentka gimnazjum J. Jawurkówny i J. Kowalczykówny w Warszawie w 1937 r. W 1939 r. ukończyła Warszawską Szkołę Pielęgniarstwa. Od września 1939 r. skierowana do pracy w Szpitalu Ujazdowskim /Centrum Wyszko- lenia Sanitarnego/ pracowała na stanowisku instrumentariuszki. W 1940-1941 organizatorka i pielęgniarka w Referacie Zdrowia Polskie- go Komitetu Opiekuńczego dla dzielnicy Ochota w Warszawie, po czym do roku 1942 pracowała jako pielęgniarka w poradni dziecięcej w II Ośrodku Zdrowia przy ul. Opaczewskiej 1, a następnie do 1 VIII 1944 r. jako pielęgniarka poradni okulistycznej i instruktorka uczennic Warszawskiej Szkoły Pielęgniarstwa w IX Ośrodku Zdrowia przy ul. Karowej 31. Od 1940 r. należała do ruchu oporu, w 1942 r. zaprzysiężona do AK prowadziła szkolenia sanitarne, kolportaż. Przed powstaniem warszawskim włączona została do czołówki chirurgicznej Kedywowskiej Służby Zdrowia "Uprawa". Od 1 VIII do 30 VIII 1944 r. wraz z czołówką w Szpitalu Ujazdowskim przy ul. Górnośląskiej, następnie po ewakuacji przy ul. Chełmskiej 19 przeżyła gehennę pow- stańczą. Od 31 VIII do 28 IX 1944 po zbombardowaniu Szpitala brała udział w zorganizowaniu szpitala polowego przy ul. Dolnej 42 /Mokotów/, gdzie pracowała na sali opatrunkowej. Po kapitulacji Mokotowa 28 IX wraz z pozostałymi przy życiu rannymi przeszła do obozu w Pruszkowie, skąd wyszła po dwóch dniach w grupie chorych. Od października 1944 do maja 1945 r. pracowała jako pielęgniarka w Domu Dziecka w Zakopa- nem. Następnie do roku 1947 była organizatorką i pielęgniarką w Ośro- dku Zdrowia w Szymborku /Ostaszewo/ na Żuławach. W 1948 r. powróciła do Warszawy i rozpoczęła pracę w pionie pedia- trycznym - początkowo w I Ośrodku Zdrowia przy ul. Belgijskiej 4, potem w ambulatorium przy Min. Kultury i Sztuki. W 1953 organizatorka i st. pielęgniarka poradni dziecięcej w Przychodni przy ul. Mariań- skiej 1, od 1957 pielęgniarka poradni dziecięcej i instruktorka uczennic w Przychodni przy ul. Wiejskiej 19, od 1957 do 1963 roku pracowała na stanowisku instruktorki pediatrycznej Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej DRN Śródmieście, od 1963 do 1972 jako instruktorka pediatryczna w Centralnej Przychodni Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka w Wydziale Zdrowia i Opieki Społecznej SRN przy ul. Bagatela 10, a następnie na stanowisku st. instruktorki pediatrycznej w Stołecz- nym Ośrodku Matki i Dziecka przy ul. Czarnieckiego 10 /20 lat pracy w pediatrycznej służbie zdrowia/. W roku 1963 i 1971 jako stypendystka Światowej Organizacji Zdrowia /WHO/ brała udział w kursach w zakresie pediatrii społecznej w Paryżu. W 1972 r. otrzymała stanowisko star- szego inspektora d/s pielęgniarstwa w Wydziale Zdrowia i Opieki Spo- łecznej Prezydium Rady Narodowej. Od 1978 r. po przejściu na emery- turę, pracowała do 1990 r. /pół etatu/ w Wojewódzkim Zespole Metodycz- nym Opieki Zdrowotnej i Pomocy Społecznej przy ul. Wiejskiej 19 kontynuując prace badawcze dotyczące potrzeb środowiska pielęgniar- skiego, zakresu organizacji i zarządzania w służbie zdrowia.

Działała społecznie od 1957 r. w Polskim Towarzystwie Pielęgniar- skim /udział w komisjach ds. nowelizacji ustawy o zawodzie pielęgni- arskim, komisji etyki zawodowej i wnioskowej do odznaczeń, ds. ustala- nia norm zatrudnienia, przewodnicząca /dwie kadencje/ Głównego Sądu Koleżeńskiego/; była członkiem odwoławczej Komisji Kontroli Zawodowej przy ministrze zdrowia a także członkiem Rady Pielęgniarskiej przy Samodzielnym Wydziale Pielęgniarstwa w Min. Zdr. i Op. Społ. i Komisji ds. płacowych tamże. Jako współzałożycielka Koła Absolwentek Warsza- wskiej Szkoły Pielęgniarstwa w r. 1981 pozostała do końca życia jako przewodnicząca. Była autorką artykułów na tematy zawodowe w miesięcz- niku "Pielęgniarka i Położna", w Biuletynie Zarz. Gł. Pol. Tow. Piel. oraz "Warszawska Szkoła Pielęgniarstwa" "Stolica" 1986, nr 23, autorką i współredaktorką I i II tomu "Pochylone nad człowiekiem".

Odznaczenia: Odznaka "Za wzorową pracę w służbie zdrowia", Srebrna Odznaka Honorowa "Za zasługi dla Warszawy", Srebrny Krzyż Zasługi, Złota Odznaka Związkowa, Odznaka Honorowa PCK, Odznaka Honorowa PTP, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal "Za udział w wojnie obronnej 1939", Warszawski Krzyż Powstańczy, Zasłużony dla Zdrowia Narodu - tytuł honorowy, Międzynarodowy Medal Florence Nightingale.

Wpłynęło dnia 5.10.6
LpZ 12501 HSK 0001

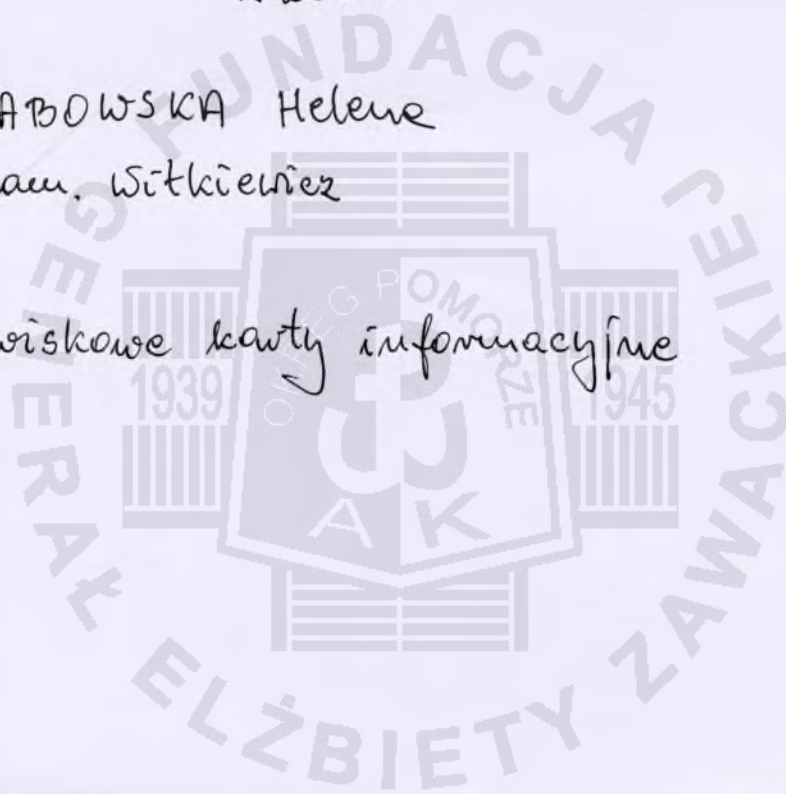
Opieka i Ciężka Złota tel: 6212759 Warszawa 16/12/2001 Spoczywa w grobie rodz. Parzeński Stare

T. 2803

AK
W-wa

RABOWSKA Helene
zam. Witkiewicz

IV Nazwiskowe karty informacyjne

9. Helena Rabowska-Witkiewiczowa
(kurs XXXII)

*o. Ferdynanda
ur. 1918 r. w Swajcarii*

..... 1918 - 1994

T: 2803

17k
Warszawa

RABOWSKA Helena

zam. Witkiewicz

ur. 1918

pielęgniarka dyplomowana WSP

1939 Szpital Wjazdowski

Kolportaż, szkolenie sanitarne. Przed
powstaniem włączona do szpitali chirurgicznej
Kedywskiej Siły Zdrowia
Warszawski Krąg Powstańcy, Międzynarodowy
Medal Florence Nightingale

zob. Pochyłone wód ciłowiheim
tom 2

Stowarzyszenie Redaktorów

Warszawa 1993

str 449, 450, 451

DRut
02.2003

RABOWSKA Helene

